

Krótszy czas pracy

W powszechnej opinii panuje przekonanie, że otrzymanie orzeczenia o niepełnosprawności jest równoznaczne z zakazem wykonywania pracy. Tymczasem, osoby niepełnosprawne mogą pracować pod warunkiem, że lekarz medycyny pracy nie znajdzie ku temu przeciwwskazań. Należą się im jednak **specjalne przywileje**.

Od 1 stycznia 2012 roku czas pracy osoby zaliczanej do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności został wydłużony z 7 do 8 godzin dziennie (z 35 do 40 godzin w wymiarze tygodniowym). Oznacza to, że wszystkie osoby niepełnosprawne - niezależnie od stwierdzonego stopnia niepełnosprawności - obowiązuje taka sama maksymalna dobową i tygodniową normą czasu pracy. Wyjątek stanowi przypadek, gdy lekarz medycyny pracy wyda zaświadczenie o celowości skrócenia normy czasu pracy. Wówczas pracodawca ma obowiązek zastosować się do sugestii lekarza i zapewnić niepełnosprawnemu skrócony czas pracy, przy czym - **uwaga** - nie może obniżyć mu pensji. Osoba niepełnosprawna nie może również pracować w nocy, ani w godzinach nadliczbowych.

Dodatkowa przerwa

Krótszy czas pracy to nie jedyny przywilej. Osoba niepełnosprawna ma prawo do dodatkowej, piętnastominutowej przerwy w pracy, którą może przeznaczyć na odpoczynek czy gimnastykę. Pracownikowi ze znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności przysługuje w roku kalendarzowym dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni roboczych. Osoby z takim orzeczeniem mają również prawo do zwolnienia od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w wymiarze do 21 dni roboczych w roku kalendarzowym w celu wyjazdu na turnus rehabilitacyjny (nie częściej niż raz w roku), a także w celu wykonania badań specjalistycznych, czy zakupu sprzętu ortopedycznego, jeżeli nie można tego zrobić po godzinach pracy.